

U M O W A

pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w sprawie zapobieżenia dwukrotnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków spadkowych, podpisana w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 roku.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 30 lipca 1925 r. — Dz. U. R. P. № 89 poz. 621).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, S T A N I S Ł A W W O J C I E C H O W S K I,
P R E Z Y D E N T R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J,

wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego trzeciego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku, podpisana została w Warszawie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Czeskosłowackiej umowa w sprawie zapobieżenia dwukrotnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków spadkowych o następującem brzmieniu dosłownem:

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w sprawie zapobieżenia dwukrotnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków spadkowych.

Rzeczpospolita Polska i Republika Czeskosłowacka celem zapobieżenia dwukrotnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków spadkowych,

postanowiły zawrzeć co do tego umowę i zamianowały w tym celu swymi pełnomocnikami, a to:

Smlouva mezi Republikou Polskou a Republikou Československou o zamezení dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních.

Republika Polská a republika Československá ve snaze zameziti dvojí zdanění v oboru dávek pozůstalostních,

rozhodly se sjednati o tom smlouvu a jmenovaly za tím účelem svými zmocněnci a to:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:
 JUDra Karola Birgfellnera, sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego,
 Prezydent Republiki Czechosłowackiej:
 JUDra Bohumila Vlasáka, upełnomocnionego Ministra i Szefa Sekcji Ministerstwa Skarbu,
 którzy po wzajemnej wymianie swych pełnomocnictw oraz po stwierdzeniu, iż są tak co do treści jak i formy odpowiednie, umówili zgodnie co następuje:

Artykuł 1.

1. Nieruchomy majątek spadkowy, pozostały po obywatelach każdego z obydwu umawiających się Państw, wliczając doń i przynależności, podlega podatkowi spadkowemu tylko w tem Państwie, w którym się znajduje.

2. Dla rozstrzygnięcia kwestji, czy przedmiot majątkowy powinien być uważany za rzecz nieruchomą, oraz co uważane być winno za przynależności, miarodajnymi są ustawy Państwa, w którym dany przedmiot majątkowy się znajduje.

3. Przy zastosowaniu postanowień ustępu 1 należy traktować narówni z nieruchomościami prawa użytkowania i używania nieruchomości i wogóle prawa, zabezpieczone na nieruchomości, lub te, które ciążą na nieruchomości.

Artykuł 2.

1. Co do majątku spadkowego po obywatelach każdego z obydwu Państw, do którego nie mają zastosowania postanowienia art. 1, obowiązują następujące zasady:

- a) majątek ten podlega zasadniczo podatkowi spadkowemu w tem Państwie, którego obywatelem był spadkodawca w chwili swej śmierci;
- b) jeśli jednak spadkodawca posiadał w chwili swej śmierci w drugim Państwie miejsce zamieszkania, to w tem Państwie należy podać opodatkowaniu majątek spadkowy, tam się znajdujący;
- c) jeśli spadkodawca w chwili swej śmierci posiadał miejsce zamieszkania w obydwu Państwach, to majątek spadkowy podlega podatkowi spadkowemu w tem Państwie, którego obywatelem był spadkodawca.

2. Za miejsce zamieszkania w rozumieniu niniejszej umowy uważa się miejsce, w którym ktoś bądź posiada mieszkanie i stosownie do okoliczności należy przyjąć, że zamierza utrzymać je stale, bądź gdzie przebywa i stosownie do okoliczności należy przyjąć, że w tem miejscu albo w tym kraju nie zamierza przebywać tylko chwilowo.

Artykuł 3.

1. Przy zastosowaniu postanowień art. 1 i 2 traktowane będą zapisy, które nie dotyczą pewnego określonego przedmiotu, albo prawa na takim przedmiocie, w ten sposób, jak gdyby miały być wydane przedewszystkiem z majątku, wymienionego w art. 2, a tylko reszta, na pokrycie której majątek ten nie wystarcza — z majątku określonego w art. 1.

2. W przypadku, gdy majątek określony bądź w art. 1, bądź w art. 2, znajduje się w obydwu Pań-

President republiky Polské:
 JUDr. Karola Birgfellnera, soudce nejvyššího správního soudu,
 President republiky Československé:
 JUDr. Bohumila Vlasáka, splnomocněného ministra a odborového přednostu ministerstva financí, kteří, vyměnivše navzájem své plné moci, o nichž shledali, že jsou jak obsahem tak formou správné, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

1. Nemovité pozůstalostní jmění po příslušnících toho kterého z obou smluvních států čítajíc v to příslušenství, jest podrobena pozůstalostním dávkám jen v tom státě, ve kterém leží.

2. Pro otázku, má-li majetkový předmět býti pokládán za věc nemovitou a co má býti pokládáno za příslušenství, rozhodny jsou zákony státu, ve kterém příslušný předmět majetkový leží.

3. Při použití odstavce prvního jest stejně jako s nemovitostmi nakládati s právy užívacími a požívacími nemovitostí, jakož i s právy na nemovitostech zajištěnými neb je zatěžujícími.

Článek 2.

1. Pro pozůstalostní jmění po příslušnících toho kterého z obou států, jež nelze posuzovati podle ustanovení čl. 1., platí tato ustanovení:

- a) Toto jmění jest podrobena zásadně pozůstalostním dávkám v tom státě, jehož byl zůstavitel v době svého úmrtí státním příslušníkem;
- b) měl-li zůstavitel v době svého úmrtí bydliště v druhém státě, podrobí se jmění, jež leží v druhém státě, pozůstalostním dávkám v tomto státě;
- c) měl-li zůstavitel v době svého úmrtí bydliště v obou státech, jest podrobena pozůstalostní jmění pozůstalostním dávkám jen v tom státě, jehož byl zůstavitel státním příslušníkem.

2. Bydliště ve smyslu této smlouvy má někdo tam, kde má byt za takových okolností, které svědčí o jeho úmyslu tento byt trvale podržeti nebo, kde pobývá za takových okolností, které svědčí o jeho úmyslu prodlévat v tomto místě nebo v této zemi nikoli jen přechodně.

Článek 3.

1. Při použití ustanovení čl. 1. a 2. bude se nakládati s odkazy, které se netýkají určitého předmětu nebo práva na takovém předmětu, tak, jako kdyby měly býti vydány především z majetku označeného v čl. 2., a jen zbytek, k jehož krytí nestačí tento majetek, z majetku uvedeného v čl. 1.

2. Nalézali-li se majetek pozůstalostní uvedený v čl. 1. neb 2. v obou státech, budou odkazy rozdě-

stwach, należy podzielić zapisy wedle stosunku wartości części, znajdujących się w obydwu Państwach.

Artykuł 4.

1. Długi, które ciążyą na majątku określonym w art. 1, lub są na nim zabezpieczone, potrąca się z tego majątku; inne długi będą potrącone przede wszystkim z majątku określonego w art. 2.

2. Przytem stosuje się analogicznie postanowienia ustępu drugiego art. 3.

Artykuł 5.

Przez podatek spadkowy w rozumieniu niniejszej umowy należy rozumieć wszelkie daniny, które pobiera się od przeniesienia majątku z powodu śmierci, na podstawie przepisów, obowiązujących w każdym z obydwu Państw, albo jakie w ich miejsce wstąpiły albo w przyszłości wstąpią.

Artykuł 6.

Obie umawiające się Strony udzielać sobie będą wzajemnie pomocy przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku, którego dotyczy niniejsza umowa, oraz przy doręczaniu. Porozumienie co do szczegółów sposobu postępowania nastąpi drogą wymiany not obu Rządów.

Artykuł 7.

1. Artykuły 1 do 6 niniejszej umowy znajdują zastosowanie:

- a) do wszystkich spadków, otwartych po dniu 31 października 1918 r.;
- b) do spadków, otwartych przed dniem 1 listopada 1918 r., jeśli do tego dnia podatek nie zapłacono.

2. O ile w czasie wejścia w życie niniejszej umowy wymiar podatku spadkowego nie stał się jeszcze prawomocny, odpowiednio sprostowanie wymiaru ma być dokonane z urzędu. W przeciwnym razie sprostowanie następuje wówczas, jeśli strona obowiązana do zapłacenia podatku prosi o to w przeciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej umowy.

Artykuł 8.

O ileby co do stosowania, względnie wykładni tej umowy w poszczególnym przypadku powstały wątpliwości, tudzież o ileby w poszczególnym przypadku mimo niniejszej umowy dwukrotnie opodatkovanie było możliwe, Ministrowie Skarbu Państw umawiających się porozumią się celem załatwienia takich przypadków w myśl zasad słuszności.

Artykuł 9.

1. Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w najbliższym czasie w Pradze. Umowa niniejsza wchodzi w życie piętnastego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

2. Umowa niniejsza będzie obowiązywać do czasu, dopóki jedna z umawiających się Stron nie wymówi jej najpóźniej na 6 miesięcy przed upływem roku kalendarzowego. W razie wymówienia w ter-

leny w poméru hodnot částí, ležících v obou státech.

Článek 4.

1. Dluhy zatěžující jmění označené v čl. 1. nebo na něm zajištěné srážejí se z tohoto jmění; jiné dluhy odcítají se především od jmění označeného v čl. 2.

2. Při tom použije se analogicky ustanovení čl. 3., odst. 2.

Článek 5.

Pozůstalostními dávkami ve smyslu této smlouvy rozumějí se všechny dávky, které se vybírají z majetkových převodů pro smrt podle ustanovení poplatkového práva v každém z obou států platného nebo podle ustanovení, která na jejich místo nastoupila nebo nastoupí.

Článek 6.

Obě smluvní strany si budou při vyšetřování vyměřovacích základů pro dávky, jichž se tato smlouva týká, jakož i v doručování poskytovat vzájemnou pomoc. Dohodnutí o podrobnějším způsobu provádění se vyhražuje výměně not obou vlád.

Článek 7.

1. Ustanovení článků 1 až 6 této smlouvy vztahují se na:

- a) všechny pozůstalosti vzniklé po 31. říjnu 1918;
- b) na pozůstalosti vzniklé před 1. listopadem 1918, jestliže nebyly poplatky do toho dne ještě zaplacený.

2. Pokud nejsou při počátku účinnosti této smlouvy předepsané dávky ještě právoplatné, upraví se jejich výměra z povinností úřední. Jinak se upraví jejich výměra jen tehdy, zažádá-li za to strana dávkou povinná do tří let od počátku účinnosti této smlouvy.

Článek 8.

Pokud by používání této smlouvy nebo její výklad v jednotlivých případech narážel na pochybnosti, pokud by dále přes tuto smlouvu v jednotlivých případech dvojitý zdanění bylo možné, dorozumí se finanční ministři smluvních stran o rozřešení takových případů způsobem co nejspravedlivějším.

Článek 9.

1. Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve vyměněny v Praze. Nabude působnosti patnáctý den po výměně ratifikačních listin.

2. Tato smlouva potrvá v platnosti pokud, pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději šest měsíců před uplynutím kalendářního roku vypovězena. Při včasné výpovědi pozbývá smlouva

minie traci umowa ważność z upływem tegoż roku kalendarzowego, a to we wszystkich przypadkach, w których otwarcie spadku nastąpiło po upływie tegoż roku kalendarzowego.

3. Umowa została sporządzona w dwóch równobrzmiących oryginałach, a to każdy w języku polskim i czeskosłowackim; obydwa teksty są autentyczne.

Na dowód czego podpisali wymienieni wyżej pełnomocnicy tę umowę i zaopatrzyli ją swemi pieczęciami.

Dano w Warszawie, dnia 23 kwietnia 1925 roku.

Za Rzeczpospolitą Polską:
L. S. Dr. Karol Birgfellner m. p.
Za Republikę Czeskosłowacką:
L. S. Dr. Bohumil Vlasák v. r.

účinnosti uplynutím tohoto kalendářního roku pro všechny pozůstalosti vzniklé po uplynutí tohoto kalendářního roku.

3. Smlouva byla vyhotovena ve dvou stejnopisech, a to každý v jazyku polském a československém; obojí znění jest autentické.

Tomu na svědomí podepsali shora jmenovaní zmocněnci tuto smlouvu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno ve Varšavě, dne 23 dubna 1925.

Za republiku Polskou:
L. S. Dr. Karol Birgfellner v. r.
Za republiku Československou:
L. S. Dr. Bohumil Vlasák v. r.

Zaznajomiwszy się z powyższą umową, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona, i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 15 września 1925 r.

(—) *S. Wojciechowski*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Al. Skrzyński*

